

Zeeuwse Wmo-monitor 2011

Gemeente Terneuzen

Middelburg, mei 2011

Colofon

© Scoop 2011

In opdracht van de Vereniging Zeeuwse Gemeenten en de Provincie Zeeland

Samenstelling
Wim van Gorsel
Peter van Kooten
Nadet Somers
Jolanda van Overbeeke-van Sluijs
Corry Verburg
Anneke Polderman
Toos Schouten
Corry Verburg
Ellie Walrave

Scoop
Zeeuws instituut voor sociale
en culturele ontwikkeling
Achter de Houttuinen 8
Postbus 407 Middelburg
Telefoon (0118) 682500
Telefax (0118) 635311
www.scoopzld.nl
scoop@scoopzld.nl

Foto

Beeldbank Ministerie van VWS

Drukwerk

Scoop

*Deze uitgave is tot stand gekomen in opdracht van de Provincie Zeeland.
De Provincie Zeeland streeft naar een goede sociale en culturele infrastructuur in Zeeland,
in samenwerking met anderen. Als sociaal-cultureel kennis- en ontwikkelingsinstituut
ondersteunt Scoop de Provincie bij haar taken in het sociaal-cultureel beleid.*

Inhoudsopgave

1. Inleiding Wmo-monitor 2011.....	5
2. Kernpunten interviews eigen gemeente	6
3. Vergelijking van de uitkomsten met andere Zeeuwse gemeenten	7
4. 10 interviews eigen gemeente.....	10
5. Vergelijking prestatiegegevens Wmo.....	20

Op de site www.scoopzld.nl kunt u het vragenprotocol voor de interviews inzien.

1. Inleiding Wmo-monitor 2011

Het Wmo-monitorrapport voor de Zeeuwse gemeenten ziet er dit jaar anders uit dan voorgaande jaren. Over de eerste drie jaar van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) verschenen rapporten met de uitslagen van de schriftelijke tevredenheidsenquête onder de aanvragers van individuele Wmo-voorzieningen (zoals huishoudelijke hulp, een rolstoel e.d.) en het door de gemeente zelf opgestelde overzicht van prestatiegegevens Wmo. Met dit klanttevredenheidsonderzoek (KTO) en deze prestatiegegevens Wmo werd voldaan aan de door het Ministerie verplicht gestelde verantwoording over de uitvoering van de Wmo.

Omdat er behoefte was aan een verdiepingsslag op de resultaten tot heden, hebben de Zeeuwse gemeenten er dit jaar voor gekozen het onderdeel **klanttevredenheid** op een andere wijze in te vullen. Aan Scoop is gevraagd dit jaar de tevredenheid niet te meten aan de hand van een enquête, maar in alle Zeeuwse gemeenten interviews te houden over de tevredenheid onder aanvragers van een Wmo-voorziening. Daarbij is nadrukkelijk nagegaan in hoeverre men het principe van De Kanteling in het beleid onderschrijft en hoe men dat denkt waar te kunnen maken. Burgers zullen met de gemeente de omslag moeten maken van een claim of recht op een voorziening naar de compensatie voor resterende beperkingen in de deelname aan het maatschappelijk bestaan. Tussen aanvrager en gemeente wordt nu eerst gesproken over de mogelijkheid in beginsel zelf te voorzien in de behoefte aan ondersteuning.

De interviews zijn gehouden met aanvragers van huishoudelijke hulp (het resultaatgebied *een schoon en leefbaar huis*) en vervoersvoorzieningen (*zich verplaatsen lokaal en in en rond het huis*). Er is bij de interviewafspraken een spreiding over de verschillende leeftijdsgroepen aangehouden. Het was ook mogelijk dat de aanvraag van een geïnterviewde niet was toegekend. Ook dan is het goed de ervaringen te horen.

Voor elke gemeente is met 10 personen of huishoudens gesproken door de interviewers van Scoop. De resultaten zijn in de vorm van een beknopt verslag per interview in dit rapport opgenomen. Vervolgens heeft Scoop gekeken welke opmerkelijke punten over de gemeente naar voren komen uit de 10 interviews. Die conclusies zijn toegespitst op de eigen gemeente, opgenomen in het rapport. Om de informatieve waarde nog verder te vergroten is ook een vergelijking gemaakt tussen alle Zeeuwse gemeenten, dus op basis van 130 interviews. Op deze manier vervult de Wmo-monitor dit jaar de dubbelfunctie van klanttevredenheidsonderzoek én bron van informatie over het draagvlak van het Wmo-beleid.

Bij het onderdeel **prestatiegegevens** gaat het erom dat de gemeente inzichtelijk maakt hoe het staat met de uitvoering van de verschillende onderdelen van het Wmo-beleid. Bijvoorbeeld door een inschatting te geven van de kosten die gemaakt zijn in het afgelopen jaar en door aan te geven welke ondersteuning en faciliteiten er zijn voor vrijwilligers. De gemeente is verplicht ook dit onderdeel van de verantwoording voor haar Wmo-uitvoering aan haar burgers en aan het Ministerie voor te leggen. Scoop heeft een online-vragenset aan de gemeente gezonden. Ook dit jaar heeft Scoop de antwoorden van iedere gemeente betrokken in een vergelijking met de overige Zeeuwse gemeenten. In een oogopslag is zichtbaar wat de eigen gemeente binnen de verschillende prestatiegebieden doet en wat de positie is van de overige Zeeuwse gemeenten.

Wij vertrouwen erop dat de met deze monitor verzamelde informatie bijdraagt aan de verbetering van het Wmo-beleid en de uitvoering.

2. Kernpunten interviews eigen gemeente

Verkenning hulpvraag/meedenken

Een meerderheid van de ondervraagden is tevreden. Eén van de respondenten uit Terneuzen is echter niet te spreken over het verloop van de aanvraagprocedure, omdat de gemeente volgens de respondent op de hoogte bleek van de bankafschriften. Eénmaal wordt bezorgdheid geuit over het uitblijven van de rekening voor huishoudelijke hulp, omdat daarmee kosten zich opstapelen.

Tevredenheid voorzieningen

Gemeente

Een meerderheid van de ondervraagden was tevreden over de rol van de gemeente. Enkelen wezen erop dat de procedure vlot verliep. Een aantal anderen gaf niet duidelijk aan wel of niet tevreden te zijn over de rol van de gemeente, onder andere omdat men niet meer wist of er iemand van de gemeente langs was geweest.

Vervoer

Twee respondenten uit Terneuzen zijn blij met het taxivervoer. De wachttijden en de lange ritten worden genoemd, waarbij het per respondent verschilt of men dat een bezwaar vindt. Bij bezwaren speelt ook de fysieke toestand van de respondent een rol.

Huishoudelijke hulp

Degenen die huishoudelijk hulp hadden gekregen waren bijna allemaal tevreden. Twee personen waren enigszins teleurgesteld. Eén persoon wees er op dat zij graag meer hulp had gekregen, een ander merkte op helaas steeds wisselende huishoudelijke hulpen te moeten ontvangen.

De Kanteling

De meeste geïnterviewden onderschrijven het principe van de Kanteling, waarbij mensen wordt gevraagd eerst in de eigen omgeving hulp te zoeken. Tegelijkertijd zijn deze mensen ook van mening dat dit in de praktijk vrijwel onmogelijk is. Sommigen ontvangen al hulp van de kinderen, maar vaak wonen die ver weg. Buurtgenoten zijn vaak ook oud en hulpbehoevend en daarop doe je ook niet graag een beroep, zo merkt iemand op.

3. Vergelijking van de uitkomsten met andere Zeeuwse gemeenten

Aanleiding voor de aanvraag

De WMO-aanvragen worden gedaan door mensen die door gezondheidsklachten niet meer in staat zijn om al het huishoudelijke werk zelf te doen of voor wie hun huis zonder speciale aanpassingen niet meer goed bewoonbaar is. Extra kwetsbaar zijn de alleenstaanden, mensen die nooit een partner hebben gehad, van hun partner zijn gescheiden of waarvan de partner is overleden.

Er zijn respondenten die nog in hun oude huis wonen en dat graag zo lang mogelijk willen voortzetten. Een andere groep woont al in een serviceflat of aanleunwoning bij een zorgcomplex, maar ook zij hebben allemaal de wens om zoveel mogelijk zelfstandig te blijven.

Verder verschillen de respondenten in hun persoonlijke situatie van elkaar voor wat betreft:

- mobiliteit: kun je nog autorijden of niet, heb je een partner die nog kan rijden
- perspectieven in de gezondheidssituatie: voor de meeste geïnterviewden wordt hun gezondheid eerder slechter dan beter, maar er zijn enkele gevallen die slechts tijdelijk een beroep op de WMO doen (bijvoorbeeld herstelperiode na operatie)
- de mate waarin zij ondersteuning ervaren van hun sociale omgeving: zijn er kinderen in de buurt of burens die niet zelf ook hulpbehoevend zijn.

Zoeken naar eigen oplossingen: De Kanteling

Uit de interviewverslagen wordt niet altijd duidelijk of er bij het gesprek met de gemeente gezocht is naar eigen oplossingen. Dat kan te maken hebben met het gegeven dat in veel gevallen de aanvraag van hulpmiddelen schriftelijk of telefonisch gedaan is en in enkele gevallen niet door de respondenten zelf maar door een familielid of via een zorgorganisatie. Enkele respondenten geven aan nog nooit van De Kanteling te hebben gehoord.

In de interviews is gevraagd naar de mening van de respondenten over het principe dat je eerst in je eigen sociale omgeving naar oplossingen gaat zoeken. Op deze vraag is een veelheid aan soorten antwoorden gekomen. De antwoorden spitsen zich toe op drie bezwaren tegen het hulp zoeken in de eigen omgeving:

- geen mensen beschikbaar in de eigen omgeving;
- wel mensen beschikbaar die je incidenteel om hulp kunt vragen maar niet voor structurele hulp;
- zich bezwaard voelen om hulp in de eigen omgeving te vragen.

De meeste respondenten vinden het principe van 'De Kanteling' wel redelijk, maar in veel gevallen niet toepasbaar. Zo zijn er respondenten die zelf geen kinderen hebben of waarvan de kinderen ver weg wonen. Soms hebben de kinderen zelf gezondheidsproblemen. Anderen geven aan zelf in een vergrijsde omgeving te wonen (klein dorp, aanleunwoningen) waardoor zij geen beroep kunnen doen op burens. Bij het ouder worden vallen steeds meer oude vrienden weg.

Sommige respondenten kunnen het nog net redden omdat hun partner mantelzorger is. Het is dan ook de partner die, als hij of zij auto rijdt, zorgt voor de boodschappen en de uitjes. Alleenstaanden zijn wat dit betreft kwetsbaarder.

Een aanzienlijke groep respondenten geeft aan het principe van De Kanteling onrealistisch te vinden. Zij realiseren zich dat de tijden veranderd zijn en je niet veel hulp van je kinderen kunt verwachten. Zij respecteren dat hun kinderen en andere familieleden hun eigen leven hebben, daar kun je niet constant een beroep op doen. Het komt er op neer dat men over het algemeen van mening is dat je je kinderen en burens niet te veel moet belasten. In sommige gevallen heeft dat te maken met de angst hierdoor je zelfstandigheid te verliezen. Kortom: het is zoeken naar de balans tussen zelfstandigheid

en aanvaarden van de nodige hulp. Daarnaast zijn er respondenten die aangeven dat hun handicap te groot is om daarvoor een beroep op familie of bureu te doen.

Veel respondenten hebben zelf oplossingen gezocht voor kleine, niet-structurele hulpvragen, bijvoorbeeld om de tuin bij te houden. Verder zijn er voorbeelden van kinderen die meegaan op ziekenhuisbezoek en bureu die boodschappen doen. Zijn over het algemeen familie of kennissen niet in beeld voor structurele hulp, wel is in veel interviews sprake van incidentele hulp door familie of kennissen. Er zijn ook mensen die op eigen kosten voorzieningen aanbrengen in hun huis en hulpmiddelen aanschaffen. Soms komt naar voren dat men bijvoorbeeld een fiets met trapondersteuning aanschaft om zelf een boodschap te kunnen doen of om bij iemand op bezoek te gaan. Of men in staat is om zelf zaken te regelen, bijvoorbeeld om zelf via internet hulpmiddelen aan te schaffen, hangt af van vertrouwdheid met internet en de financiële situatie.

Tevredenheid over de medewerking van de gemeente

Er bestaan grote verschillen tussen respondenten over de mate van tevredenheid over de gemeente. Daarbij is van belang te onderkennen dat een respondent die een afwijzing heeft ontvangen eerder negatief over de gemeente zal oordelen dan iemand van wie de aanvraag gehonoreerd is.

In veel gevallen is er door de gemeente een gesprek bij de respondent thuis gevoerd. Veel respondenten zijn tevreden over het begrip voor hun situatie dat in dat gesprek bleek. Ze hebben de kans gehad om hun situatie uitvoerig toe te lichten en het idee dat er begripvol werd geluisterd, doorgevraagd over andere problemen en meegedacht over oplossingen. Zeker wanneer er daarna snel huishoudelijke hulp kwam of hulpmiddelen was men zeer te spreken over de gemeente. Sommigen, echter, waren ontevreden over de opstelling van de gemeente, namelijk wanneer hij of zij pleitte voor aanpassingen in het huis om zo lang mogelijk in het eigen huis te kunnen blijven wonen, terwijl de gesprekspartner niet toeschietelijk bleek om deze aanpassingen te financieren. Ook ontstond er ontevredenheid wanneer men het gevoel kreeg van het kastje naar de muur gestuurd te worden.

Een groep respondenten was op zich tevreden over de medewerking van de gemeente – begrip, snelheid van afhandeling van de aanvraag – maar ontevreden over de instanties die ‘daarna’ komen, zoals de leverancier van de scootmobiel en de thuiszorgorganisatie. Soms komt naar voren dat de gemeente ‘vast’ zit aan een bepaalde leverancier van hulpmiddelen, hetgeen zorgde voor vertraging en onvoldoende kwaliteit van het hulpmiddel. Ook het feit dat sommigen pas laat een rekening voor de eigen bijdrage ontvangen zorgt voor onzekerheid.

Tevredenheid over de toegekende voorzieningen

Over het algemeen is men van mening dat met de aanpassingen en voorzieningen men langer in staat is om zelfstandig te kunnen blijven wonen. Over de onderdelen huishoudelijke hulp en het taxivervoer wisselen de meningen.

Voor wat de huishoudelijke hulp betreft blijkt dat respondenten het vervelend vinden als er veel wisselingen zijn. Slechts een enkeling is van mening dat de huishoudelijke hulp het werk niet goed doet; anderen relativeren het dat je er nu eenmaal niet van uit kunt gaan dat het helemaal perfect is. Het gegeven dat de huishoudelijke hulp geen boodschappen doet vindt een enkeling een nadeel. In sommige gevallen is sprake van te weinig uren huishoudelijke hulp.

Problematischer is het taxivervoer. Aan de ene kant stelt het taxivervoer (zowel regiotaxi als Valys) mensen in staat om aan het sociale leven deel te nemen, aan de andere kant zijn er ervaringen waaruit blijkt dat de taxitijden zo slecht op elkaar waren afgestemd dat er nauwelijks tijd voor een bezoekje overbleef. Ook zijn er voorbeelden van een onbeleefde bejegening door de taxichauffeur.

Verwachtingen voor de toekomst

Uit de interviewverslagen blijkt dat deze vraag tweeledig is opgevat: voor een deel gaat het hierbij om de verwachtingen over het zelfstandig kunnen blijven wonen, voor een ander deel over het meedoen in de samenleving. Beide aspecten zijn belangrijk voor de kwaliteit van het leven.

Bijna alle respondenten hechten er grote waarde aan om zelfstandig te kunnen blijven wonen. Daarbij moet er wel rekening mee worden gehouden dat een groot aantal respondenten daarmee bedoelt het zo lang mogelijk kunnen blijven wonen in het oude huis, terwijl anderen daarmee bedoelen het zo lang mogelijk wonen in de aanleunwoning of serviceflat waar ze ten tijde van het interview woonden. Slechts een enkeling vindt het vooruitzicht om in het verzorgingshuis terecht te komen geen probleem. Zelfstandig wonen behoort tot de kwaliteit van leven. Daarbij is 'zelfstandig' in allerlei gradaties: met of zonder huishoudelijke hulp, met of zonder aanpassingen in huis zoals douchesteun of traplift, met of zonder hulpmiddelen om binnen en buitenshuis mobiel te zijn (trippelstoel, scootmobiel), met of zonder Tafeltje-dek-je.

Of men mee doet in de samenleving verschilt: sommigen zijn te ziek om daar mee bezig te zijn. Ook maakt het uit of je zelf nog auto kunt rijden of afhankelijk bent van taxivervoer of burens. Respondenten die bij een zorgcomplex wonen, krijgen het e.e.a. aangeboden aan vrijetijdsbesteding waar ze al dan niet gebruik van maken. Sommigen hebben geen behoefte aan sociale bezigheden. Die noemen zichzelf een 'huismus'.

Het gaat dus niet steeds over een actief sociaal leven, soms ervaart een respondent het fijn als hij of zij door de aanwezigheid van huishoudelijke hulp toekomt aan hobby's zoals lezen en puzzelen. Dat hoort ook bij de kwaliteit van leven.

4. 10 interviews eigen gemeente

Je moet het er maar mee doen

Jo is de 80 ruim gepasseerd. Hij woont alleen buiten de stad. Hij heeft bijna 20 jaar in de fabriek gewerkt nadat hij was gestopt met zijn eigen bedrijf. Toen zijn vrouw is overleden is er hulp in de huishouding geregeld.

Verkenning hulpvraag

De huisarts en de thuiszorgorganisatie hebben ervoor gezorgd dat hij hulp in de huishouding kreeg, vertelt Jo. Dat is nu 6 jaar geleden. Hij vindt het wel goed geregeld, de hulp komt twee keer in de week. Er is volgens hem nooit iemand van de gemeente geweest om te kijken of hij zo goed zelfstandig kan blijven wonen.

Tevredenheid

In de 6 jaar dat Jo nu hulp krijgt zijn er wel 22 verschillende thuishulpen over de vloer geweest. Hij is er redelijk tevreden over. 'Je moet het er maar mee doen, hè'. Hij heeft wel voorkeur voor een wat oudere hulp. 'Die hebben ervaring en weten hoe ze het werk moeten organiseren om rond te komen in de beschikbare tijd.'

Hij brengt zijn tijd door met wat tuinieren en voor zijn kippen en konijnen zorgen. Hulp voor de tuin zou hij nooit accepteren: 'daar komt niemand aan.'

Principe Kanteling

Het principe om eerst hulp in eigen kring te zoeken is voor Jo niet goed toepasbaar. Zijn enige dochter woont niet in Zeeland. Ze zien elkaar niet zo vaak

Ook met de burens heeft hij weinig contact. De meesten zijn een stuk jonger en 'ze moeten allemaal werken tegenwoordig, hè.'

Jo is niet iemand voor een vereniging of voor de ouderensoos. Daar gaat hij niet heen.

Hij regelt zijn zaakjes nog goed zelf. De auto gebruikt hij om boodschappen te halen en om op bezoek te gaan bij een vriendin.

Zolang alles goed gaat hoopt hij zo met huishoudelijke hulp zelfstandig te blijven wonen. Hij maakt zich geen zorgen of hij het tuinieren wel kan blijven doen, of niet meer goedgekeurd te worden voor het autorijden. 'Je moet het er maar mee doen hè en als het ophoudt, houdt het op.'

Warm nest

Katrien is nu bijna 80. Sinds vorig jaar heeft ze hulp in de huishouding, want het zware werk werd haar te veel. Ze is wel wat gewend omdat ze vroeger met haar man in de binnenvaart heeft gewerkt. Ze is geopereerd en heeft een nieuwe heup gekregen.

Verkenning hulpvraag

Katrien heeft geen problemen om zelfstandig te wonen. Ze kookt nog zelf, en doet ook het lichte huishoudelijk werk zelf, maar het zware werk werd haar teveel.

Haar schoondochter, die zelf in de zorg werkt, heeft haar met de aanvraag bij de gemeente geholpen. Van de gemeente is niet verder gekeken of er nog andere problemen op te lossen waren.

Katrien heeft ook een pasje voor het collectief taxivervoer voor buiten de regio. Ze vindt het wel verwarrend wat daar nu mee kan. 'Ik mag er wel mee naar mijn familie in de buurt van Goes, maar niet naar mijn zwager in de zak van Zuid-Beveland. Ik heb nog een schoonzus in de Randstad. Daar is de Valystaxi ook heel handig voor. Heb je dan voor gezamenlijk taxivervoer naar de zak van Zuid-Beveland een ander pasje nodig?' Ze zal hierover eens met de gemeente bellen.

Tevredenheid

Vanaf half oktober 2010 heeft ze één ochtend in de week huishoudelijke hulp. Daar is ze heel tevreden over. 'Het is ook altijd dezelfde hulp. Er is nog nooit een ander geweest.'

Ze is zeer tevreden dat de aanvraag voor de huishoudelijke hulp en het Valys-taxivervoer gehonoreerd is. Andere wensen heeft ze niet. Dat is ook niet in het gesprek met de gemeente naar voren gekomen.

Principe Kanteling

Het principe om eerst te kijken of in eigen kring hulp geregeld kan worden is niet ter sprake gekomen bij de aanvraag van Katrien. Ze heeft zoons, schoondochters en een dochter. 'Die hebben hun eigen bezigheden.'

Katrien is op deze manier heel tevreden met haar leven. 'Ik red me prima zo. M'n zoons en dochter komen regelmatig op bezoek, wel een paar keer per week, we komen uit een warm nest'. Vereenzamen doet ze dus niet. Ze heeft ook een vriendin, met wie ze minstens twee keer per week dingen onderneemt, of dat ze bij elkaar op bezoek gaan. Ze is geen lid van organisaties of verenigingen, bezoekt geen ouderenbijeenkomsten. Daar heeft ze geen behoefte aan.

Het enige waar ze zich zorgen over maakt is de rekening voor wat ze zelf moet betalen voor de huishoudelijke hulp. 'Ik heb sinds oktober nog geen rekening gezien. Dat stapelt zich allemaal op.'

Samen redden we het wel

Hannie (rond de 80) is al vaak geopereerd. Zij heeft een nieuwe knie, en moet waarschijnlijk ook voor de andere een nieuwe hebben. Ze heeft al twee nieuwe heupen en is ook aan staar geopereerd. Ze woont samen met haar man (80+) op de boerderij waar ze sinds de jaren 50 gewerkt hebben. Ze hebben al jaren huishoudelijke hulp, de thuiszorg houdt in de gaten of het goed gaat.

Verkenning hulpvraag

'We hebben al vanaf 2000 huishoudelijke hulp', vertelt Hannie. De thuiszorg komt ook voor persoonlijke verzorging. 'Mijn man heeft twee keer een hartinfarct gehad, en loopt nu bij de neuroloog. Hij heeft ook suikerziekte, en is over het geheel niet meer in goede lichamelijke staat. We worden een dagje ouder. Het is jammer, je wilt nog zo veel.'

De thuiszorg let op hun fysiek en geestelijk welbevinden. Als het slecht met haar en haar man gaat, komen ze wat vaker. Ze kijken wat er nodig is. Koken doet Hannie nog zelf. 'Je moet toch een beetje bezig blijven'. Als ik me heel slecht voel, gaat dat niet zo best, maar mijn man helpt altijd mee. Met z'n tweeën redden we het wel.'

Tevredenheid

Hannie is heel tevreden met de hulp die ze hebben; het zijn altijd wel dezelfde mensen die bij hen langskomen.

Ze wonen nogal eenzaam in de polder. Maar ze rijden allebei nog wel auto, maar korte stukjes. 'Dat gaat nog net, zegt Hannie. 'Bijvoorbeeld om boodschappen te doen en naar het ziekenhuis. Dat is niet zo ver.' Als haar fysieke toestand verslechtert en ze niet meer auto zal kunnen blijven rijden zijn er misschien andere voorzieningen nodig zoals collectief taxivervoer. Hannie wil daar nog niet aan. 'Het is zo kinderachtig, om overal maar hulp voor te vragen.'

Ze slapen nog boven, maar het is voor Hannie moeilijk om 's nachts de trap af te gaan naar beneden naar de wc. Via de thuiszorg hebben ze nu een po voor boven. Als het echt niet meer gaat kunnen ze ook nog beneden gaan slapen.

Via de thuiszorg heeft Hannie een rollator om nog een beetje te kunnen lopen.

Principe Kanteling

Hannie en haar man hebben kinderen, maar die wonen heel ver weg. Het principe om eerst in eigen kring hulp te zoeken is dus moeilijk toepasbaar. 'Een beroep op je burens doe je niet zo maar', zegt Hannie. 'Dan moet het heel nodig wezen. De buurvrouw verderop is best bereid om ons naar het ziekenhuis te brengen, maar dat vraag je niet zomaar. Voor de rest zijn de mensen die hier in de omgeving wonen ook allemaal oude mensen.'

Hannie vindt zichzelf wel een sociaal mens. 'Ik maak graag een babbeltje met deze of gene, maar we gaan niet zomaar bij anderen op visite. Van huis uit zijn we dat ook niet zo gewend. We gaan ook niet vaak op familiebezoek. Dat komt omdat onze familie ook allemaal oud is. Mijn zusje woont op Walcheren, maar die durft niet met haar auto door de tunnel te rijden. En voor ons is het te ver om zover te rijden. Dat geldt voor de andere zussen en broers ook. Maar we hebben allemaal wel heel goed telefonisch contact.'

'We blijven wel meedoen in de samenleving. We lezen de krant, die hou ik heel goed bij, en we kijken tv.' Vroeger breide ik heel veel, maar dat kan ik nu niet meer. En we genieten nog iedere dag van het uitzicht over de polder. Ze willen het liefst daar blijven wonen. Voor een bejaardenwoning met zorg en voorzieningen hebben ze zich nog niet opgegeven. 'Daar moeten we niet aan denken.'

Dankbaar of mopperen

Leo (midden 80) heeft bij de gemeente een pas voor het collectief taxivervoer aangevraagd toen hij zijn auto wegdeed. In het verzorgingshuis waar hij woont is hij verzekerd van verzorging, huishoudelijke hulp, maaltijden, en ook recreatie en ontspanning. Er wordt veel georganiseerd door vrijwilligers. 'Daar mogen ouderen wel eens dankbaar voor zijn', vindt Leo. 'Sommige ouderen zitten alleen maar te mopperen.'

Verkenning hulpvraag

Leo heeft de pas voor het taxivervoer nu 1,5 jaar. Toen het rijden niet meer zo goed ging, heeft hij zijn auto weggedaan. Hij heeft zelf contact opgenomen met de gemeente en de formulieren ingevuld. Er is niemand van de gemeente komen kijken, ook geen arts, om te kijken of hij er recht op had. Een paar weken later had hij de pas voor het collectief taxivervoer al. Hij maakt er gebruik van om naar het ziekenhuis en naar de tandarts te gaan, en om boodschappen te doen. Gemiddeld maakt hij twee keer per week gebruik van de taxi.

Leo woont in een woonzorgcentrum. Hij is weduwnaar, zijn kinderen wonen niet in Zeeland. In het huis kan hij gebruik maken van alle voorzieningen die hij nodig heeft. Van de gemeente heeft hij ook zijn scootmobiel gekregen.

Tevredenheid

Leo is heel tevreden over de snelheid waarmee zijn aanvraag is behandeld. Over de uitvoering van het taxi-vervoer is hij is ook heel goed te spreken. De gemeente krijgt een compliment: 'daar handelen ze alles professioneel en zakelijk en correct af.'

Principe Kanteling

Het principe om eerst in eigen kring hulp te vragen is bij de aanvraag van Leo niet ter sprake geweest. Er is niet gevraagd of zijn kinderen, of familie, of burens hem zouden kunnen helpen. Dat zou ook niks opgeleverd hebben want zijn kinderen wonen elders in het land, dus daar kan hij niet van afhankelijk zijn voor vervoer.

Leo staat nog midden in de samenleving zegt hij zelf. 'Ook al ben ik niet meer goed ter been.' Hij leest kranten, volgt de radio en de tv, en doet mee aan dingen die in het huis georganiseerd worden.

'Ik ben tevreden over alles en kan op deze manier goed en heel oud worden.'

Dat is goed voor je

Trees (80+) woont nog zelfstandig, alleen in haar vertrouwde huisje. Ze heeft een prothese voor haar been en loopt moeilijk. Haar man is overleden. Na de ziekenhuisopname is er huishoudelijke hulp en taxivervoer voor haar geregeld. Met hulp en voorzieningen kan ze zo blijven wonen zoals ze het prettig vindt.

Verkenning hulpvraag

Trees krijgt nu zo'n 3-4 jaar huishoudelijke hulp en ook het pasje voor het collectief taxivervoer heeft ze sinds die tijd. Een transferverpleegkundige heeft dat geregeld toen ze in het ziekenhuis lag. Met deze voorziening kon ze terug naar haar huisje. Het is toen allemaal snel geregeld, daar is ze heel tevreden over.

Ze heeft ook twee keer per week hulp van de thuiszorg, die komen haar twee keer per week douchen. De badkamer is aangepast, en Trees heeft nu een douchestoel. Daar heeft de thuiszorg voor gezorgd.

Trees zegt dat het huisje te oud is om het verder aan te passen voor haar gebruik. 'Daar beginnen ze niet aan, en voor mij hoeft dat ook niet meer. Ik kan er op deze manier gewoon zelfstandig wonen, en dat vind ik prettig. Het enige probleem is de tuin, die kan ik zelf niet meer onderhouden. Vroeger deed de buurman dat, maar die is ook oud, en die kan het niet meer.' In een folder van de welzijnsorganisatie heeft ze gelezen dat daar vrijwilligers voor tuinonderhoud te vragen zijn. Die doen dat werk tegen een kleine vergoeding. Trees is van plan daar binnenkort eens voor te bellen.

Tevredenheid

Van het pasje voor het taxivervoer maakt Trees weinig gebruik. De huishoudelijke hulp vindt ze eigenlijk te weinig. Ze zou graag wat vaker hulp krijgen. 'Eén keer per week 3 ½ uur is te weinig. Daar wordt het niet schoon van. De hulp werkt wel goed, maar zou vaker moeten komen. Dat kan niet zeggen ze, vanwege de bezuinigingen.'

Trees kookt nog zelf. 'Je moet toch bezig blijven en iets te doen hebben.' Een keer per week gaat ze met haar dochter met de auto boodschappen doen. Zelf haalt ze met de rollator kleine boodschapjes. 'Dan kom je er eens uit, en blijf je in beweging. Dat moet, dat is goed voor je.'

Principe Kanteling

Volgens dit principe zoekt iemand die hulp nodig heeft die eerst in de eigen omgeving. Heeft Trees familie, vrienden, of buren op wie ze een beroep kan doen? Haar dochter helpt haar wel, zoals met de boodschappen. Die komt regelmatig langs. De buren zijn ook oud, daar kan Trees geen hulp van verwachten.

Veel bezoek krijgt ze niet. Heel veel mensen rond haar heen vallen weg, ook oude vriendinnen met wie ze vroeger veel ondernam. Uitstapjes maken hoeft voor haar niet zo, want ze loopt heel moeilijk. Dat is een te grote inspanning. Trees voelt zich wel eens eenzaam; maar ze is niet ontevreden. 'Het wordt nu weer voorjaar, dus dan kan ik wat vaker naar buiten, en dan maak je vanzelf wel een babbeltje met deze of gene.'

Voor de toekomst is van belang dat Trees meer hulp zou krijgen als het slechter met haar gaat. Ze wil graag zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen.

Niet bezuinigen op vervoer

Emma (80+) maakt gebruik van het collectief taxivervoer. Ze heeft een pasje voor binnen de regio en één voor het Valys-vervoer buiten de regio. Ze heeft die pas niet zo maar gekregen. Eerst is de aanvraag afgewezen.

Verkenning hulpvraag

Emma heeft twee jaar geleden de pasjes aangevraagd. Ze rijdt zelf geen auto, ze was voor vervoer afhankelijk van haar man. Die is 5 jaar geleden overleden. Met de bus gaan is moeilijk voor haar, omdat haar heup versleten is en ze last heeft van haar rug.

Kennissen hebben haar op de mogelijkheid van het collectief taxivervoer gewezen. Haar schoondochter heeft een beetje geholpen om de aanvraagformulieren in te vullen.

Over het verloop van de aanvraagprocedure is ze niet blij. 'Mijn aanvraag werd afgewezen, omdat de gemeente vond dat ik teveel inkomsten had. Blijkbaar kon de gemeente in mijn bankpapieren kijken, want ze merkten op dat ik recentelijk wel erg veel geld opgenomen had. Hoe kan dat? Mag dat zomaar?'

Emma heeft uitgelegd dat het geld voor eenmalige onontkoombare uitgaven was. De aanvraag is opnieuw bekeken, en is er een arts gekomen om haar te keuren. Toen heeft ze de taxipasjes wel gekregen. Van de gemeente heeft ze ook een rollator gekregen.

Emma heeft ook huishoudelijke hulp, maar dat gaat niet via de gemeente.

Tevredenheid

Over het taxivervoer is Emma tevreden. 'Je moet wel eens een half uurtje wachten, maar dat is niet erg. Daar kunnen de chauffeurs ook niks aan doen. Vaak is het doordat de brug weer openstaat.'

Koken doet Emma nog zelf, en ook kleine boodschapjes. 'Ik zit hier overal vlakbij.' De substantiële inkopen doet ze met haar schoondochter. Op deze manier is ze heel tevreden met haar situatie.

Principe Kanteling

Volgens dit principe kijken hulpvragers eerst of hulp uit eigen kring mogelijk is. In het gesprek om vast te stellen of ze voor het collectief taxivervoer in aanmerking kwam, is gevraagd wat haar kinderen kunnen doen om haar te helpen. Emma heeft drie kinderen, twee wonen ver weg. Op degene die in de buurt woont wil ze niet constant een beroep doen. Ze wil zo zelfstandig mogelijk zijn.

De Wmo is er ook om mensen ondanks hun beperkingen mee te laten doen in de samenleving. Lukt dat voor Emma? Ze vertelt dat ze wel vaak alleen is. 'Oude kennissen zijn gestorven, en er komen geen nieuwe mensen voor in de plaats. Je kringetje wordt steeds kleiner. Maar ik ben net een weekje bij mijn kleindochter en achterkleinkind wezen logeren. Daar heb ik erg van genoten.'

In het gemeenschapshuis in de buurt wordt veel voor ouderen georganiseerd. Daar gaat Emma altijd naar toe. 'Zeker naar de bingo, maar er is veel meer te doen. De gemeente doet heel veel voor ouderen', vindt ze.

Zorgen voor de toekomst heeft Emma niet. Ze wil graag in haar huis blijven wonen. Als haar toestand verslechtert, heeft ze misschien thuiszorg nodig en eten van tafeltje-dek-je. Belangrijk is dat ze het taxivervoer kan blijven houden. 'Dat gaan ze toch niet wegbezuinigen hè?'

Goed verzorgd

Neeltje (midden 80) woont sinds 2,5 jaar in een aanleunwoning van het verzorgingshuis. Haar dochter doet als mantelzorger het woord voor haar. Neeltje mist een onderbeen. Verzorging en maaltijden worden uit het verzorgingshuis geleverd. Van de gemeente heeft ze een pas voor het collectief taxivervoer.

Verkenning hulpvraag

Neeltje haar dochter vertelt over de aanleiding voor de aanvraag. 'Moeder woont nu 2 ½ jaar in de aanleunwoning. Ze kan nog alles, hoor. Ze loopt als een kievit. Maar een taxipasje is wel handig om er eens uit te kunnen.'

In haar vorige huis had moeder al een aanvraag ingediend voor huishoudelijke hulp en taxivervoer. Toen is de gemeente de situatie komen opnemen. Als oplossing is eruit gekomen dat ze naar de aanleunwoning is verhuisd. De aanvraag voor het taxivervoer was binnen twee weken geregeld. Daar zijn moeder en dochter heel tevreden over. Haar dochter heeft haar geholpen bij de aanvraag.

Tevredenheid

Neeltje is heel tevreden over de taxi. Ze maakt met de andere bewoners van het verzorgingshuis veel uitstapjes. Over wachttijden hebben ze niet te klagen. 'De secretaresse van het huis belt altijd lang van tevoren als je ergens heen moet. Vaak gaan er een heleboel mensen tegelijk mee. Dan zit de bus vol, en hoeven ze niet eerst langs allerlei andere adressen.'

Principe Kanteling

Het principe om eerst in de eigen omgeving hulp te zoeken, wordt in de situatie van Neeltje wel toegepast. Haar dochter doet veel voor haar moeder. Ze vertelt: 'Nu moeder in de aanleunwoning woont en van de voorzieningen van het verzorgingshuis gebruik maakt, is het natuurlijk anders dan toen ze nog zelfstandig woonde. Het gaat heel goed zo. Er wordt in het verzorgingshuis van alles georganiseerd. Daar gaat moeder wel eens naar toe. Niet altijd, want daar heeft ze niet altijd behoefte aan.'

Goed geholpen

Tiny (80+) woont in een aanleunwoning bij het verzorgingshuis. Ze heeft haar man verzorgd tot het niet meer ging. Toen zijn ze samen verhuisd naar de aanleunwoning. Haar man is recent overleden. De huishoudelijke hulp één keer in de week is gebleven en Tiny heeft ook een pasje voor het collectief taxivervoer.

Verkenning hulpvraag

'Drie jaar geleden is mijn man ernstig ziek geworden', vertelt Tiny. 'We woonden toen nog in ons oude huis. Ik heb hem verzorgd zo goed als ik kon, maar de toestand werd onhoudbaar. Mijn man had ernstige hartklachten, longklachten en kon niet meer lopen. We hebben toen hulp bij de gemeente gevraagd.'

De kinderen hebben haar daarbij geholpen. Ze heeft er zes die allemaal min of meer in de buurt wonen. Regelmatig komen ze tussen de middag een boterhammetje bij haar eten. 'Dat is heel gezellig.'

De gemeente is de situatie op komen nemen, en er werd gelijk huishoudelijke hulp en taxivervoer geregeld. Ook regelden ze een rollator en een scootmobiel voor haar man, zodat hij weer naar buiten kon. Ze hebben ook gekeken naar een traplift, maar daarvoor was de trap in hun oude huis te smal. De gemeente heeft hen heel goed geholpen, en heel goed meegedacht over alle mogelijkheden van voorzieningen. Zo hebben ze nog een tijd in hun oude huis gewoond.

Toen werd het voor haar zelf teveel. Ze kon dat grote huis niet meer aan, en de grote tuin, en de zorg voor haar man. Tiny en haar man zijn toen op eigen initiatief gaan kijken wat de mogelijkheden waren voor een verzorgingshuis, of een aanleunwoning. Ze zijn toen samen naar deze aanleunwoning verhuisd. Tiny is er heel blij mee dat ze die stap genomen hebben. Maar de toestand van haar man verslechterde steeds meer. En hij is dus kortgeleden gestorven.

Tevredenheid

Het vervoerspasje gebruikt Tiny om naar de kerk in haar geboortedorp te gaan, en om haar zussen en broer te bezoeken. Ze is heel blij met deze mogelijkheid. Ze heeft geen klachten over het taxivervoer. Zo heel vaak gaat ze niet weg; ze kan heel goed alleen zijn. Ze leest graag een goed boek, en haar kinderen komen haar vaak opzoeken. Ze dwingt zichzelf wel de straat op te gaan, na het overlijden van haar man. En nu gaat dat heel goed.

Over de huishoudelijke hulp is ze ook heel tevreden. Voor haar hoeft het werk allemaal niet zo precies. Koken doet ze zelf, dat bekommt haar beter dan het eten van het huis. Ze heeft een zwakke maag.

Principe Kanteling

Het principe om eerst in de eigen kring hulp te organiseren is in de hulpvraag voor haar man nooit besproken. Er is nooit gevraagd of de kinderen hen niet konden helpen. 'Die werken allemaal. Dat ze regelmatig langskomen is heel fijn.'

Tiny heeft geen moeite om mee te doen in de samenleving. 'Hier in huis wordt er veel georganiseerd. Ik ga altijd naar de bingo, en dan moet ik die oude mensen een beetje helpen. Ik zing in het bejaardenkoor. En er worden uitstapjes georganiseerd.' Tiny vermaakt zich wel, ze hoeft er ook niet altijd op uit. Ze vindt het heerlijk om rustig in haar eigen huis te zitten. Ze wordt ook ouder. Ze kan nog prima lopen, maar ze is eerder moe. Haar enige wens voor de toekomst is dat ze nog een paar jaar hier rustig in goede gezondheid kan blijven wonen.

Voorin zitten

Sinds haar man vorig jaar overleed, heeft Nel (80+) een pasje voor collectief taxivervoer. Zo kan ze er even tussenuit. Ze is ernstig suikerpatiënt, en heeft een nieuwe knie en een nieuwe heup. Dat maakt dat ze niet lang kan zitten en zeker niet achterin de taxi. Een vaste plek voorin de taxi kan geregeld worden, maar dat moet met formulieren bij de gemeente.

Verkenning hulpvraag

Nel heeft op aanraden van haar dochters een pas voor taxivervoer aangevraagd toen haar man overleden was. Zo is ze verzekerd van vervoer naar het ziekenhuis en ze kan ook gebruik maken van de taxi als ze er eens tussenuit wil, bijvoorbeeld om naar de bingo te gaan in een dorp verderop.

Ze heeft formulieren ingevuld en iemand van de gemeente is bij haar komen kijken om de situatie op te nemen. Ze is ook gekeurd. Er zijn verder geen problemen waarbij hulp van de gemeente wenselijk zou zijn. Nel woont in een aanleunwoning bij het verzorgingshuis. Ze kan van de diensten van het huis gebruikmaken. Het huishouden en schoonmaken doet Nel samen met haar dochter. Koken kan ze ook zelf.

Tevredenheid

Nel is niet bepaald te spreken over het taxivervoer. Ze heeft een paar vervelende ervaringen. 'Als de bus vol is, laten ze je gewoon staan. Dat is me laatst overkomen. Er is toen een hele tijd later wel een speciale taxi gekomen, maar ik kan niet zo lang staan, en al helemaal niet in de kou.'

'Verder maakt de taxi vaak een grote omweg door België, en dan kom je te laat op de plaats van bestemming aan. En zo lang kan ik met mijn heup en knie niet zitten.'

Maar het belangrijkste: 'door mijn knie en mijn heup kan ik niet achterin zo'n taxibusje zitten. Dat is te pijnlijk voor mij. Ik wil heel graag een plek vooraan naast de bestuurder. Daar moet je formulieren voor hebben, die moet je in Terneuzen halen, invullen, en dan weer terugbrengen. Dat kan ik niet. Mijn dochters kunnen dat ook niet regelen.'

Principe Kanteling

Het principe om hulp in de eigen kring te zoeken strandt in Nel haar geval op de gezondheidsbeperkingen van haar dochters. Maar ze heeft wel heel goede burens, waar ze veel aan heeft. Na de dood van haar man heeft ze zich erg eenzaam gevoeld, maar nu gaat dat beter.

In het verzorgingshuis worden allerlei activiteiten georganiseerd. Nel doet daar wel eens aan mee. 'Niet aan alles, dat hoeft voor mij niet. Ik ga wel altijd naar de bingo in het dorp waar ik vandaan kom.' Nel voelt zich op haar plaats in de aanleunwoning. 'Als alles zo blijft gaan, is het goed. Misschien krijg ik hulp als het slechter met me gaat. Maar het belangrijkste is dat geregeld wordt dat ik voortaan voorin mag zitten in de taxi.'

Goede voorzieningen

Marius (60+) heeft een ernstige rugaandoening. Zijn wervels brokkelen langzaam maar zeker af. Hij heeft hiervoor al diverse zware operaties ondergaan. Met voorzieningen van de gemeente kan hij nu weer beperkt functioneren.

Verkenning hulpvraag

Marius heeft via de gemeente een aangepaste auto gekregen waar ook zijn scootmobiel in kan. De scootmobiel en een rollator zijn ook via de gemeente geregeld. En hij heeft een parkeerkaart voor gehandicapten. Deze voorzieningen maken het mogelijk om weer een beetje mee te doen in de maatschappij. Hij moet wel minstens 12 uur per dag platliggen voor zijn rug.

Na de laatste operatie is hij 6 maanden in een revalidatiecentrum opgenomen geweest. Alle voorzieningen zijn op advies van het revalidatiecentrum geregeld. Marius heeft formulieren van de gemeente ingevuld en het advies ingediend. Voordat zijn aanvragen werden goedgekeurd heeft hij verschillende medische onderzoeken gehad.

Tevredenheid

Marius is een positief ingesteld mens. Hij is heel tevreden over de procedure, en over de ondersteuning die hij van de gemeente krijgt. Maar ook met de voorzieningen is hij nog erg beperkt in zijn mogelijkheden. 'Ik kan geen 50 meter achter elkaar lopen, dan moet ik weer even gaan zitten.'

Bij de keuringen is niet verder gekeken of er nog andere problemen opgelost moesten worden. In en om het huis kan Marius zich nog redelijk bewegen. Hij moet 's nachts meerdere keren naar het toilet. De slaapkamer is op de bovenverdieping, het toilet beneden. 'De trap op en af is wel een probleem. Misschien toch wel goed dat iemand eens meedenkt hoe dat opgelost kan worden.'

Principe Kanteling

Marius vindt dat zijn handicap te zwaar is om een beroep op hulp van familie, burens of kennissen te doen. Hij is blij dat hij met alle voorzieningen die hij heeft gekregen, zelfstandig kan functioneren. Zijn vrouw zorgt voor het huishouden, maar als het moet kan hij ook zelf koken.

Marius doet wat hij kan om mee te blijven doen in de samenleving. Eén keer per week neemt hij deel aan de activiteiten die in het Medisch Centrum in de buurt worden georganiseerd. Hij zit veel achter de computer, en hij heeft genoeg hobby's, onder andere fotografie.

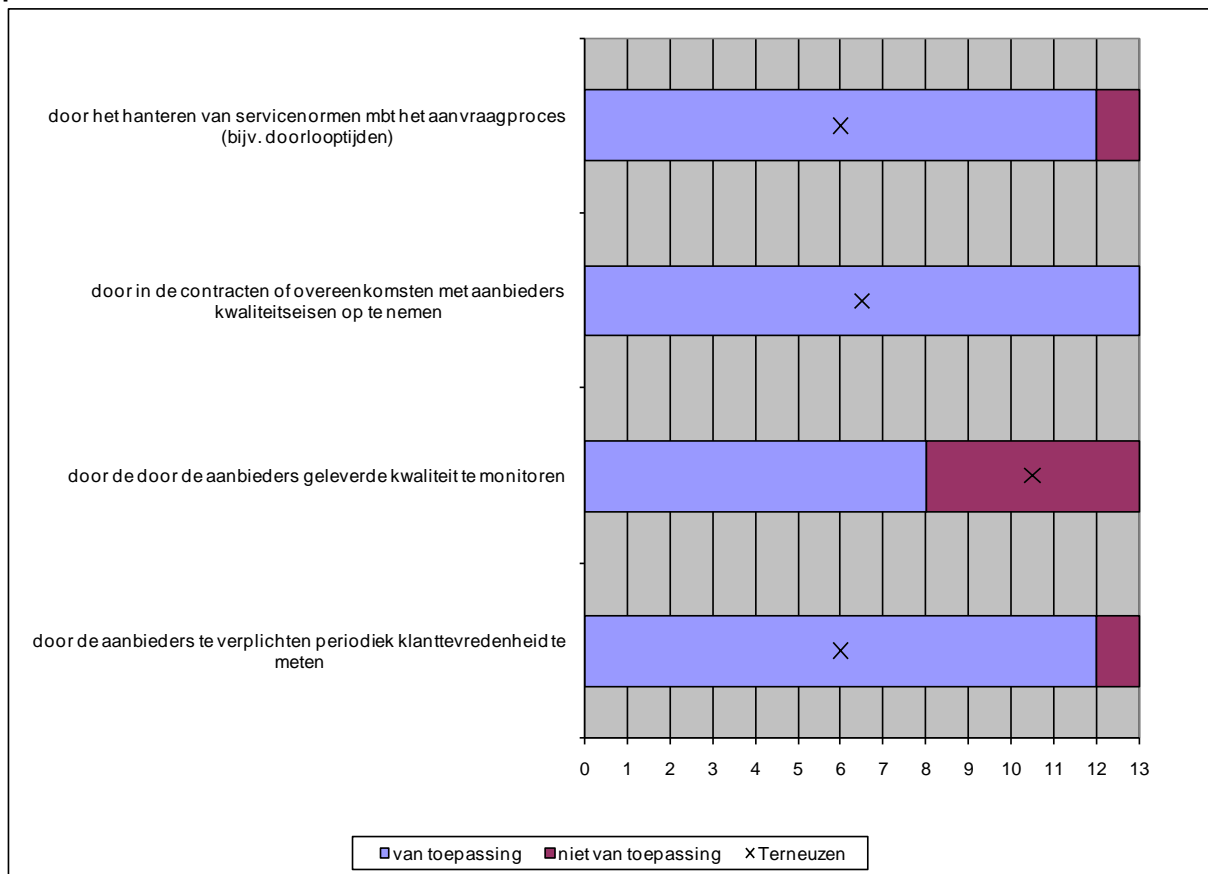
De kleinkinderen komen heel vaak, en ze hebben ook een oppaskind. Hij geniet daar enorm van.

Voor de toekomst is belangrijk dat hij de voorzieningen kan blijven houden. Daarmee staat of valt zijn zelfstandigheid.

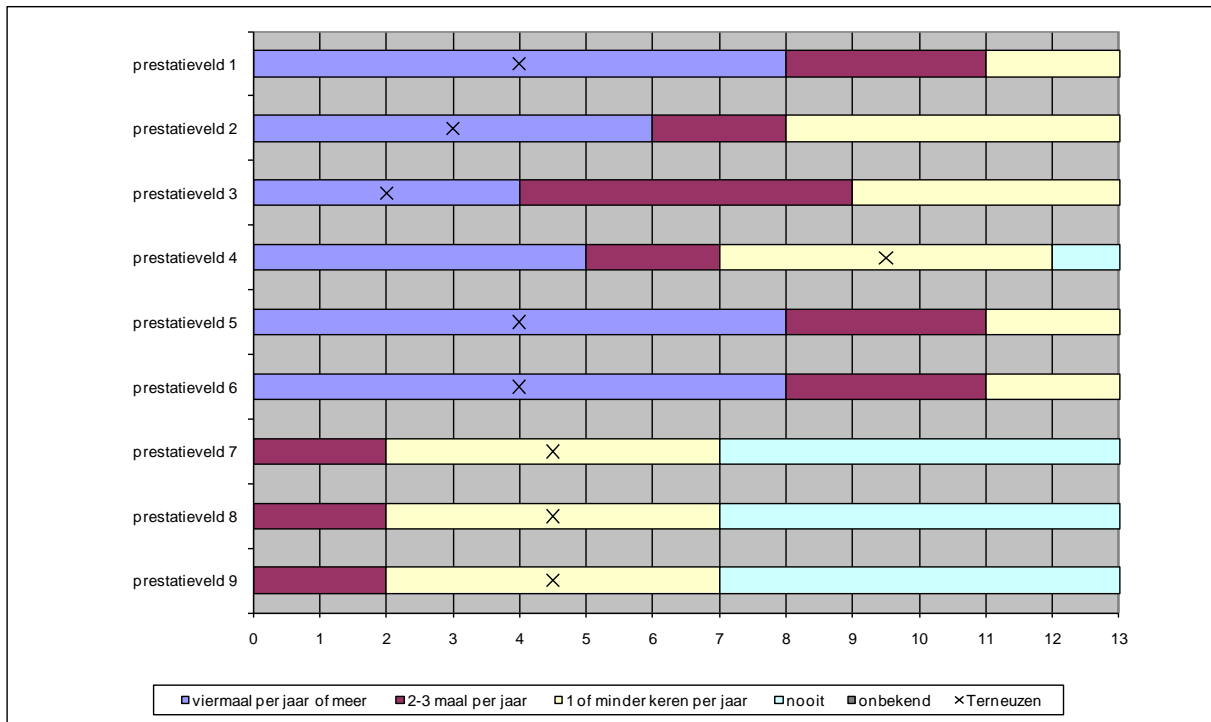
5. Vergelijking prestatiegegevens Wmo

Bij het onderdeel prestatiegegevens gaat het erom dat de gemeente inzichtelijk maakt hoe het staat met de uitvoering van de verschillende onderdelen van het Wmo beleid. Bijvoorbeeld door een inschatting te geven van de kosten die gemaakt zijn in het afgelopen jaar en door aan te geven welke ondersteuning en faciliteiten er zijn voor vrijwilligers. In de Regeling maatschappelijke ondersteuning is vastgelegd om welke prestatiegegevens het precies gaat. Om de prestatiegegevens onderling zo vergelijkbaar mogelijk te houden, heeft VWS een vragenset ontworpen (zie www.artikel9wmo.nl). Voor de Wmo-monitor Zeeland is aan alle gemeenten gevraagd deze vragenset digitaal in te vullen en in te sturen. In onderstaande figuren worden per vraag de antwoorden van alle Zeeuwse gemeenten weergegeven. De horizontale as, die genummerd is van 1 t/m 13, geeft aan hoeveel gemeenten een bepaald antwoord hebben gegeven. Gemeenten hebben dus geen vast nummer. Bijvoorbeeld bij vraag 2: twaalf van de dertien Zeeuwse gemeenten werken aan de kwaliteit van de in het kader van de Wmo geleverde producten en diensten door het hanteren van servicenormen met betrekking tot het aanvraagproces. Net als vorig jaar is middels een kruisje in de grafiekbalk aangegeven wat de gemeente Terneuzen heeft geantwoord.

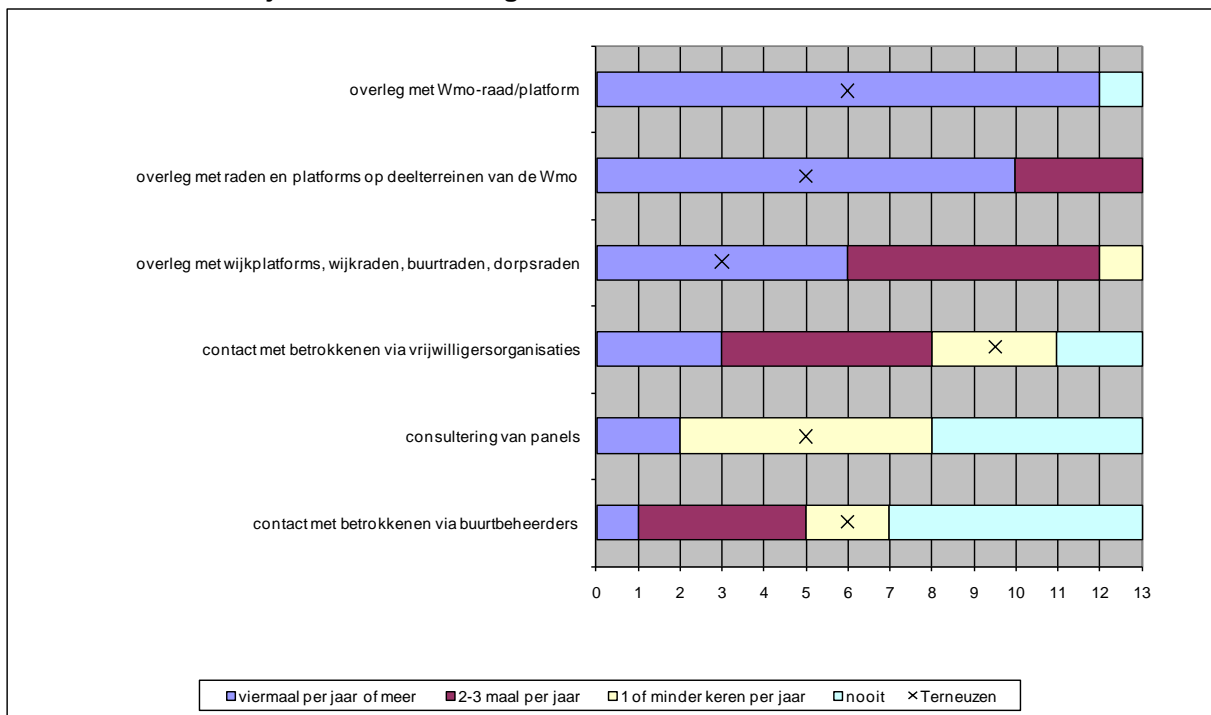
2. Hoe werkt de gemeente aan de kwaliteit van de in het kader van de Wmo geleverde producten en diensten?

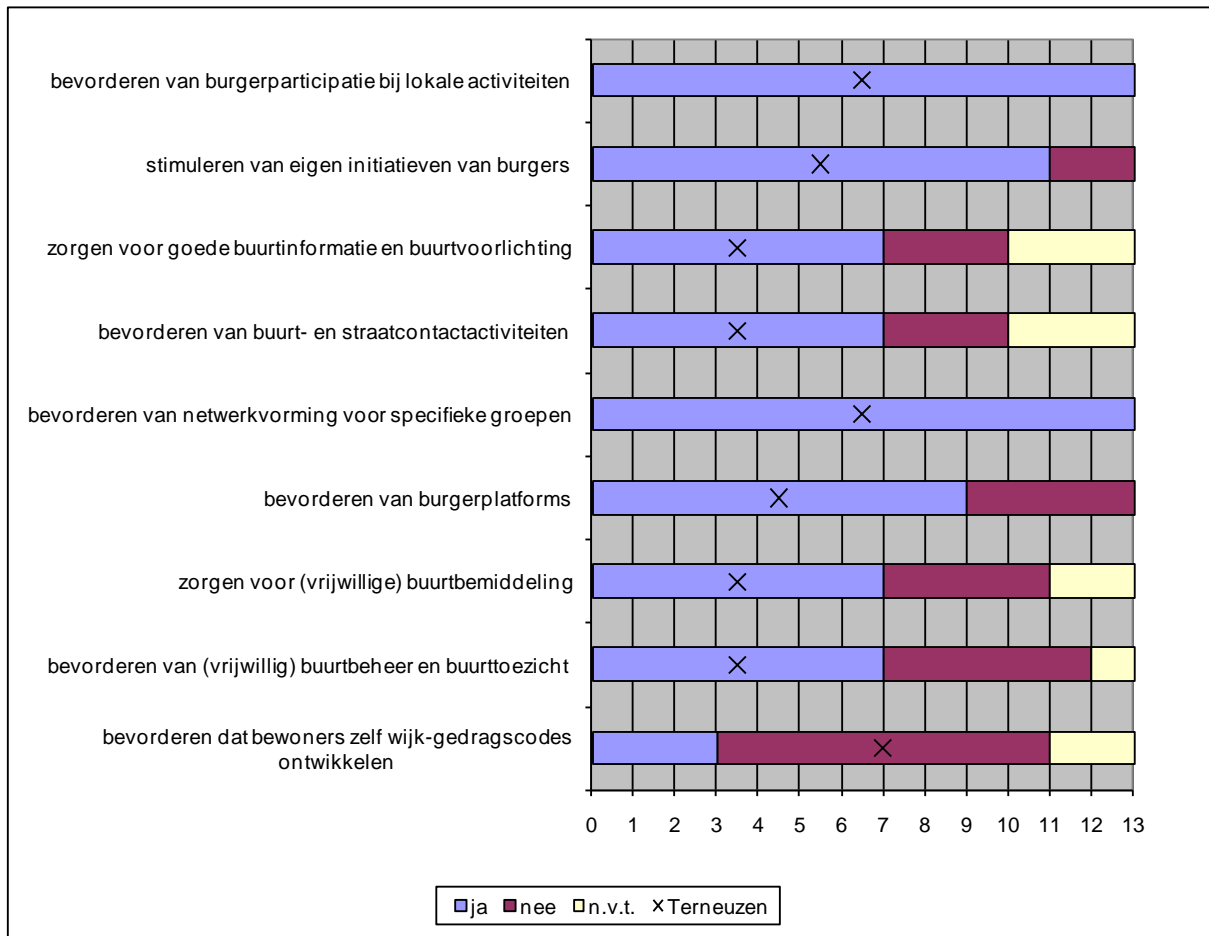
3. In hoeverre betreft de gemeente de ingezetenen per prestatieveld bij de totstandkoming van het Wmo-beleid?

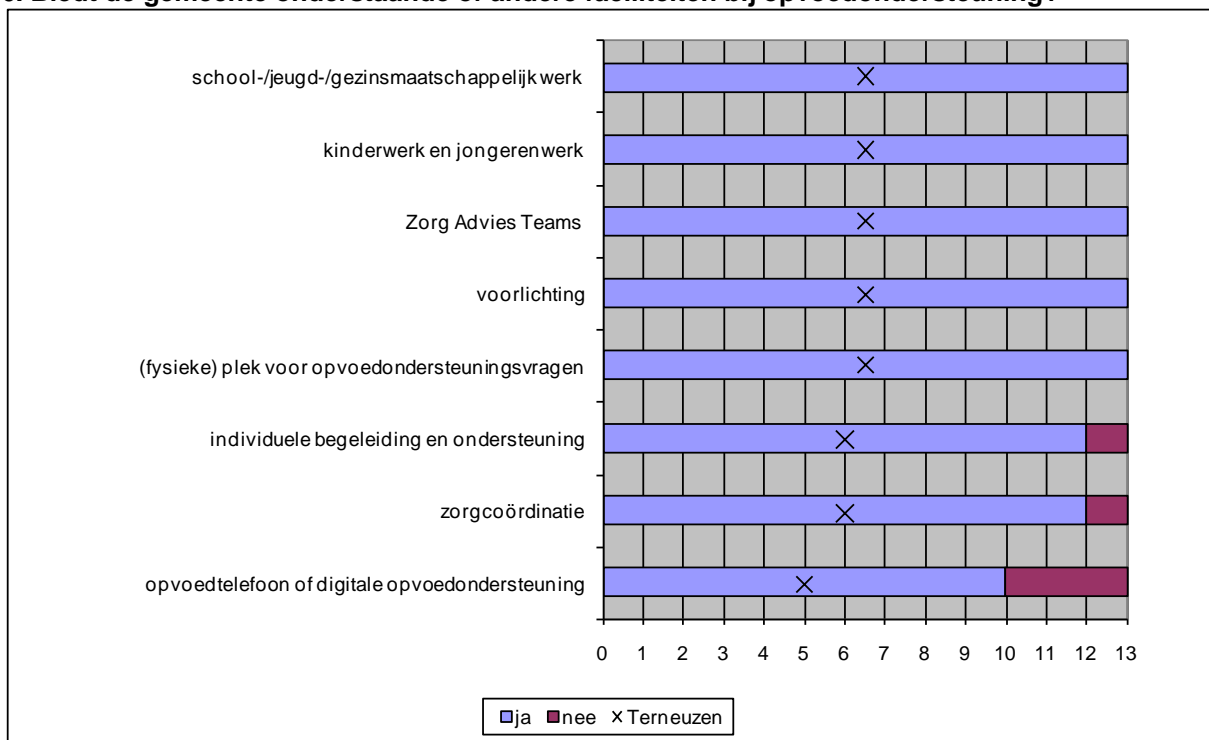
4. In hoeverre gebruikt de gemeente onderstaande of andere methoden om de ingezetenen actief te betrekken bij de totstandkoming van het Wmo-beleid?

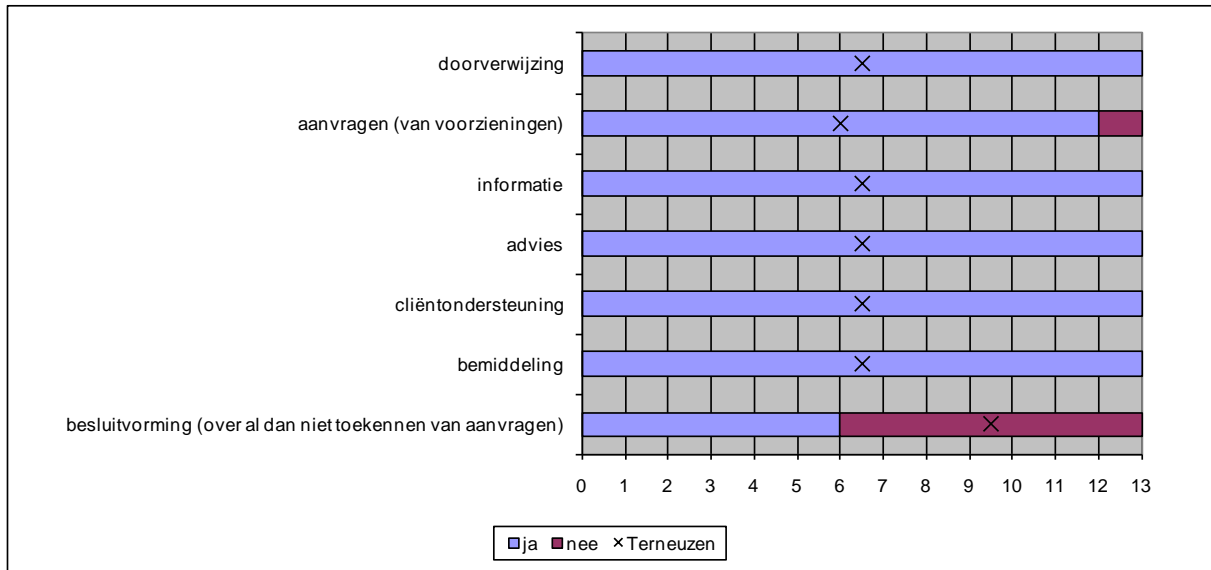
5. Onderneemt de gemeente onderstaande of andere activiteiten om het sociale klimaat en de leefbaarheid in wijken en buurten te bevorderen?

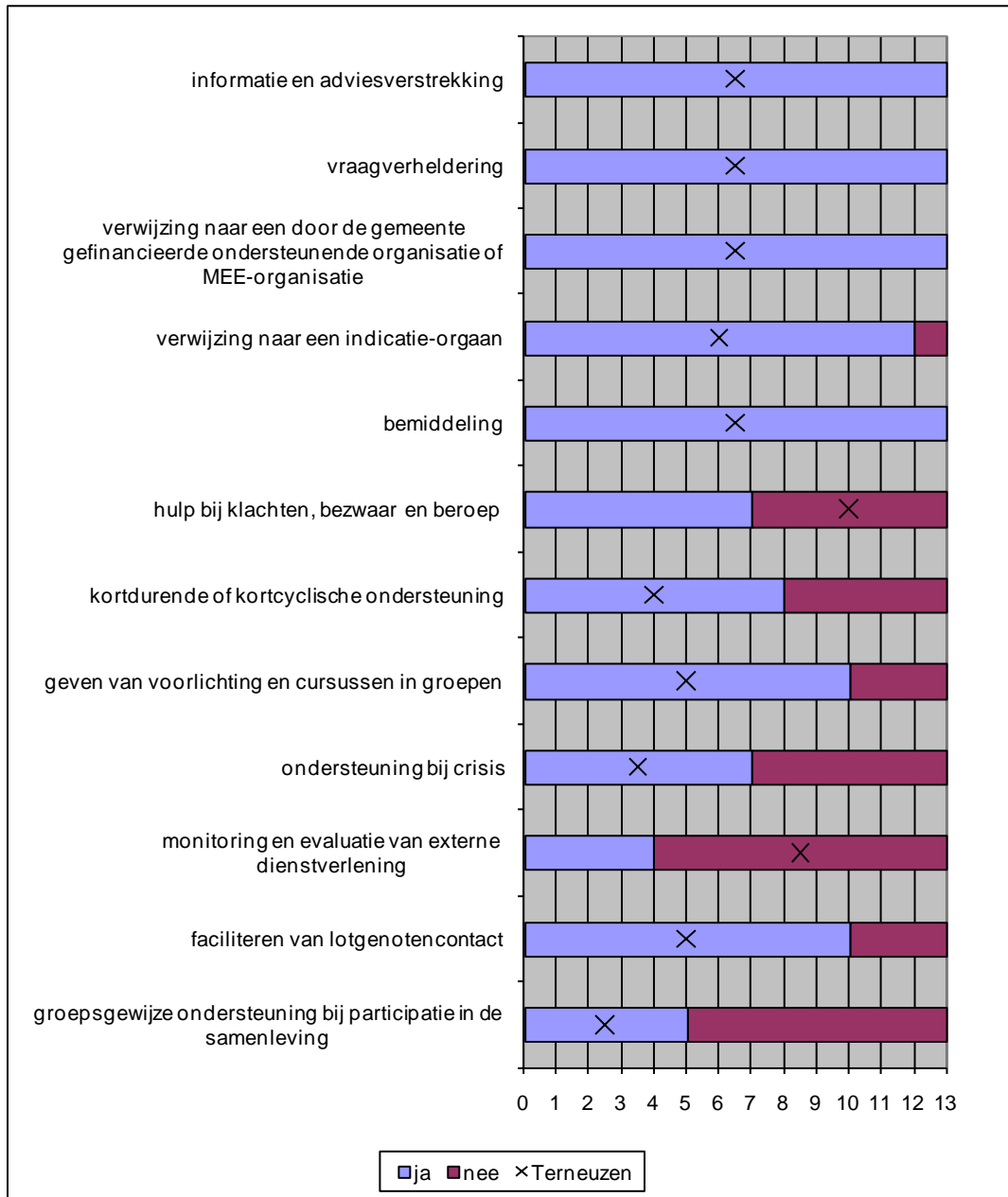
6. Biedt de gemeente onderstaande of andere faciliteiten bij opvoedondersteuning?

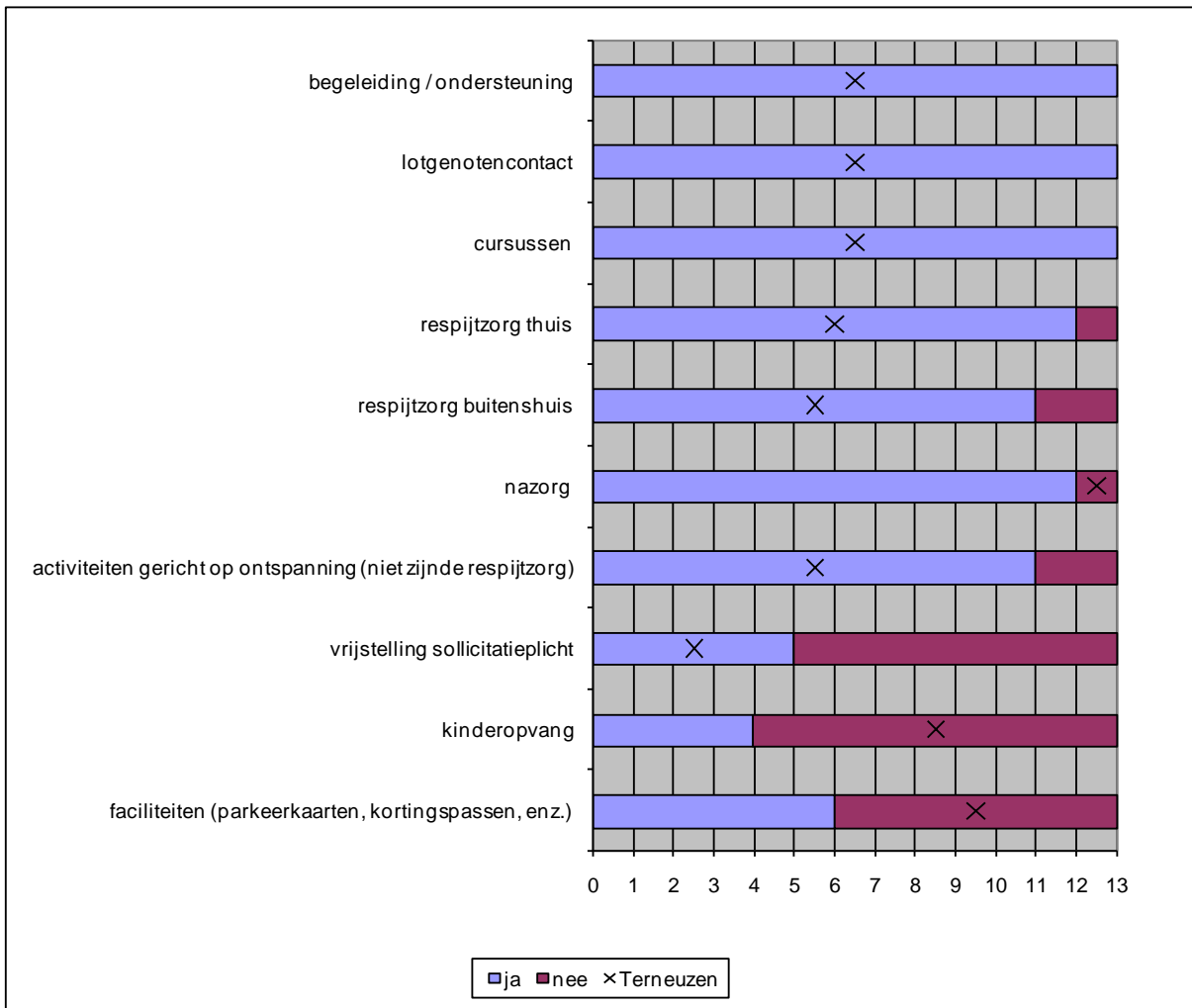
7. Welke Wmo-diensten worden aangeboden in het gemeentelijk loket / informatiepunt?

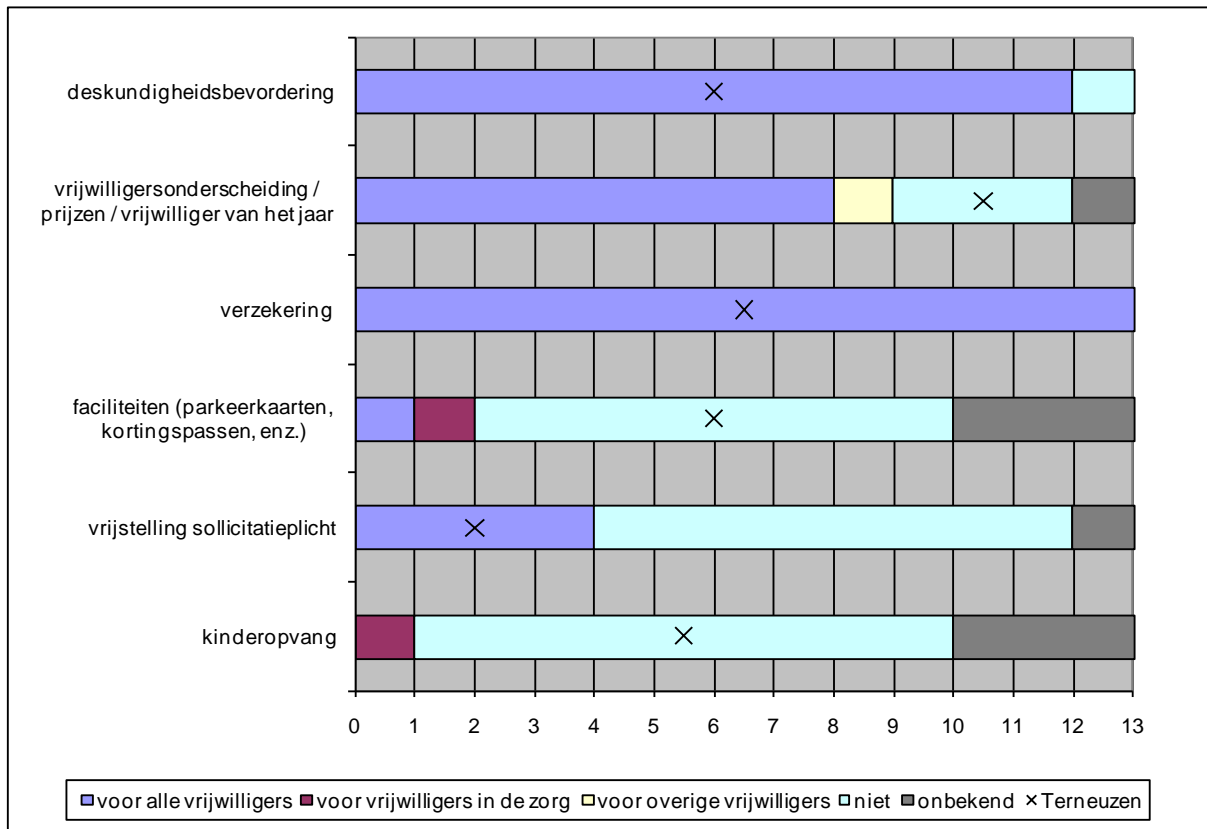
8. Welke faciliteiten biedt of organiseert de gemeente op het terrein van cliëntondersteuning?

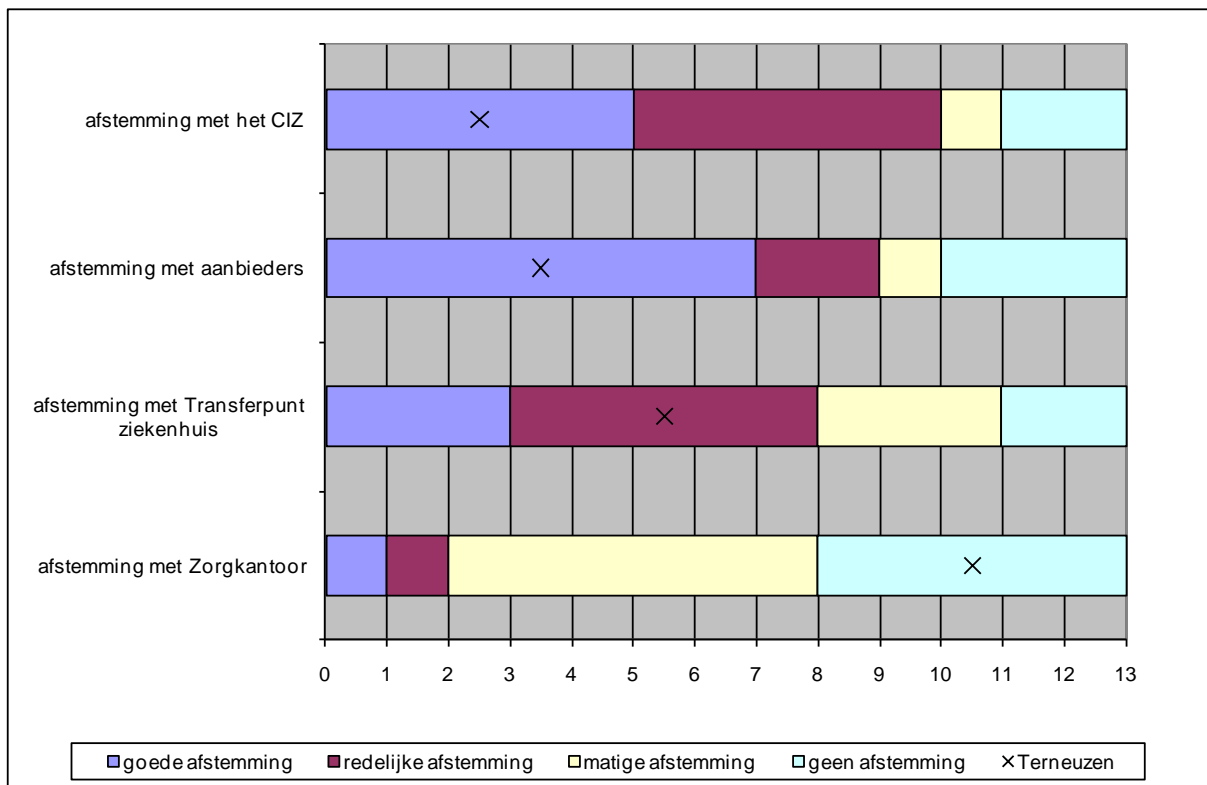
9. Biedt de gemeente onderstaande of andere ondersteuning en/of faciliteiten voor mantelzorgers?

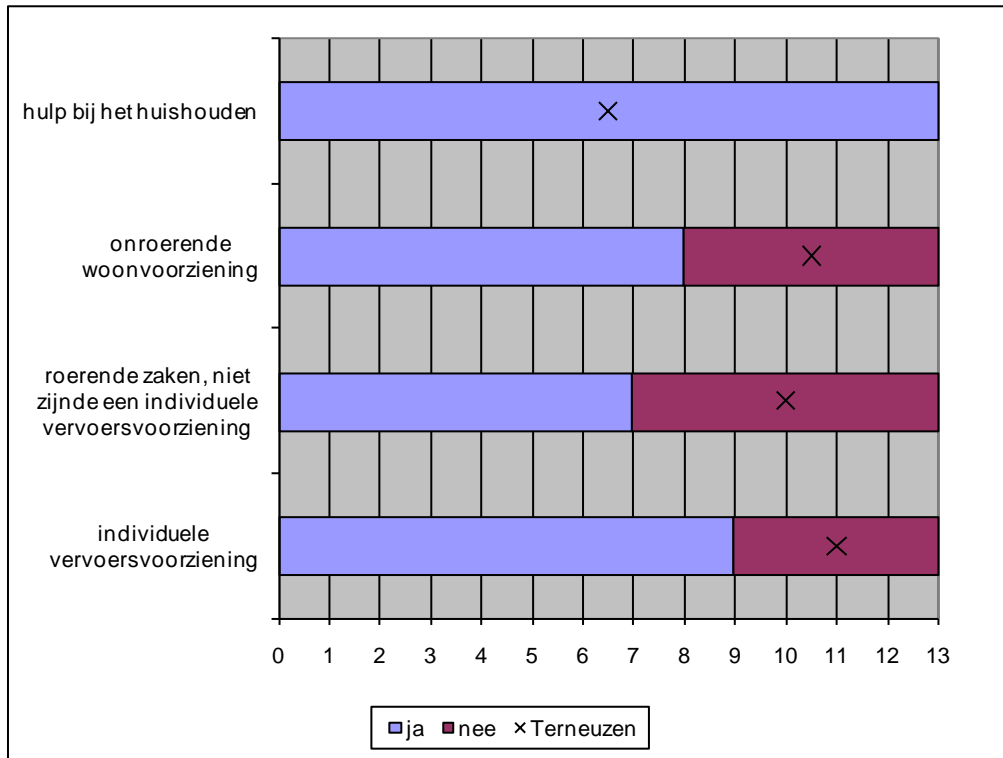
10. Biedt de gemeente onderstaande of andere ondersteuning en/of faciliteiten voor vrijwilligers in de zorg en voor overige vrijwilligers?

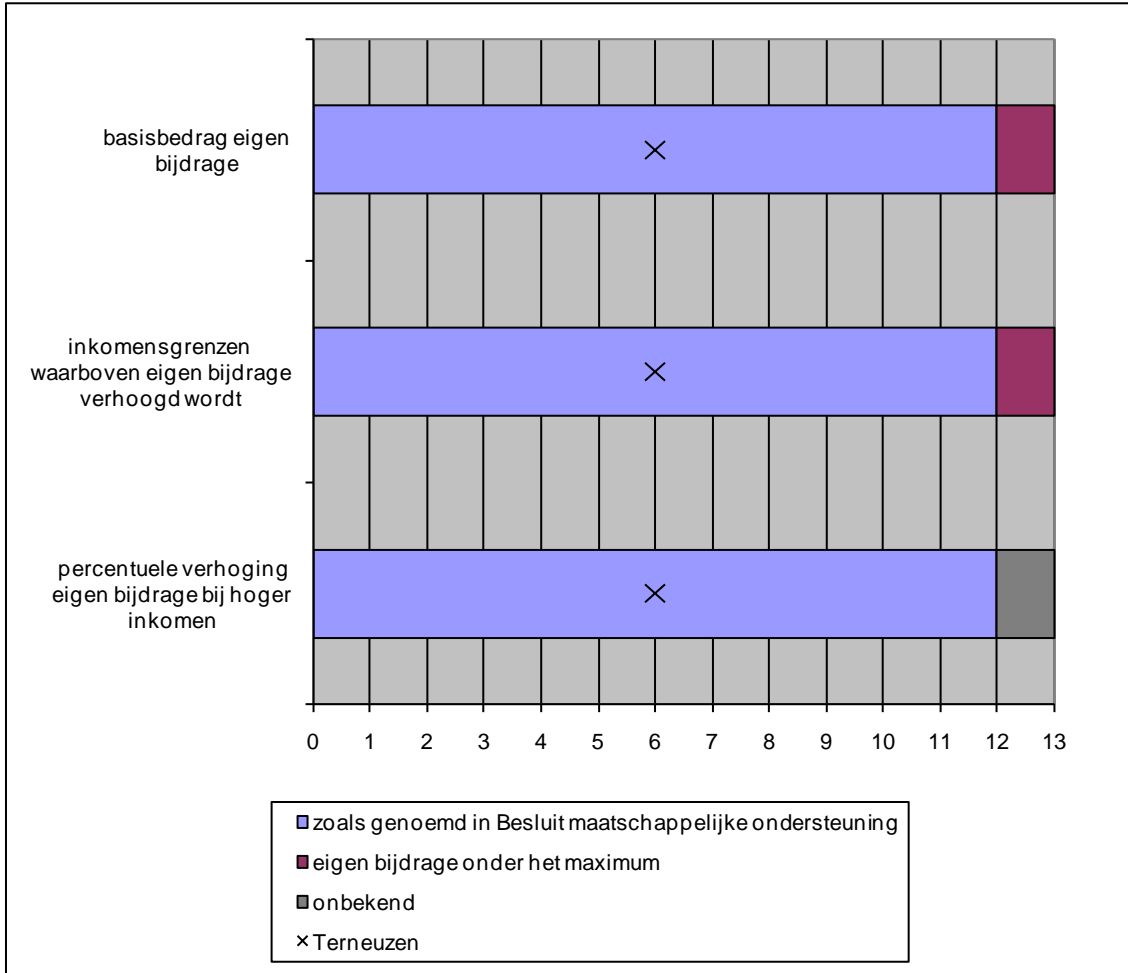
11. In hoeverre heeft de gemeente de hulp bij het huishouden afgestemd met zorgfuncties in het kader van de AWBZ?

12. Voor welke individuele voorzieningen geldt een eigen bijdrage?

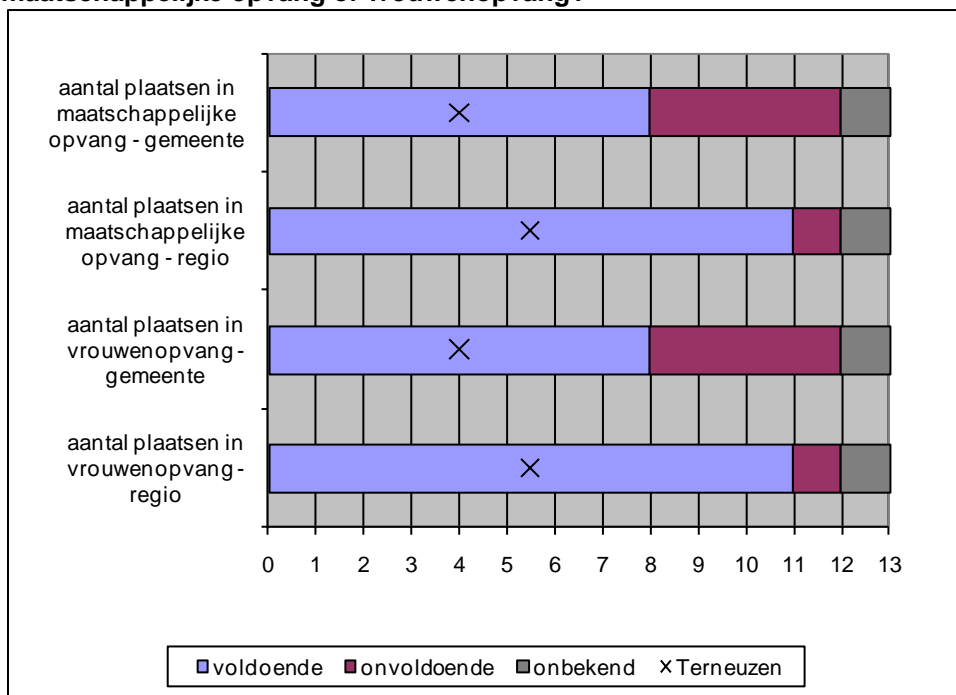

13. Hoe bepaalt de gemeente het bedrag dat als eigen bijdrage per persoon gevraagd wordt?¹

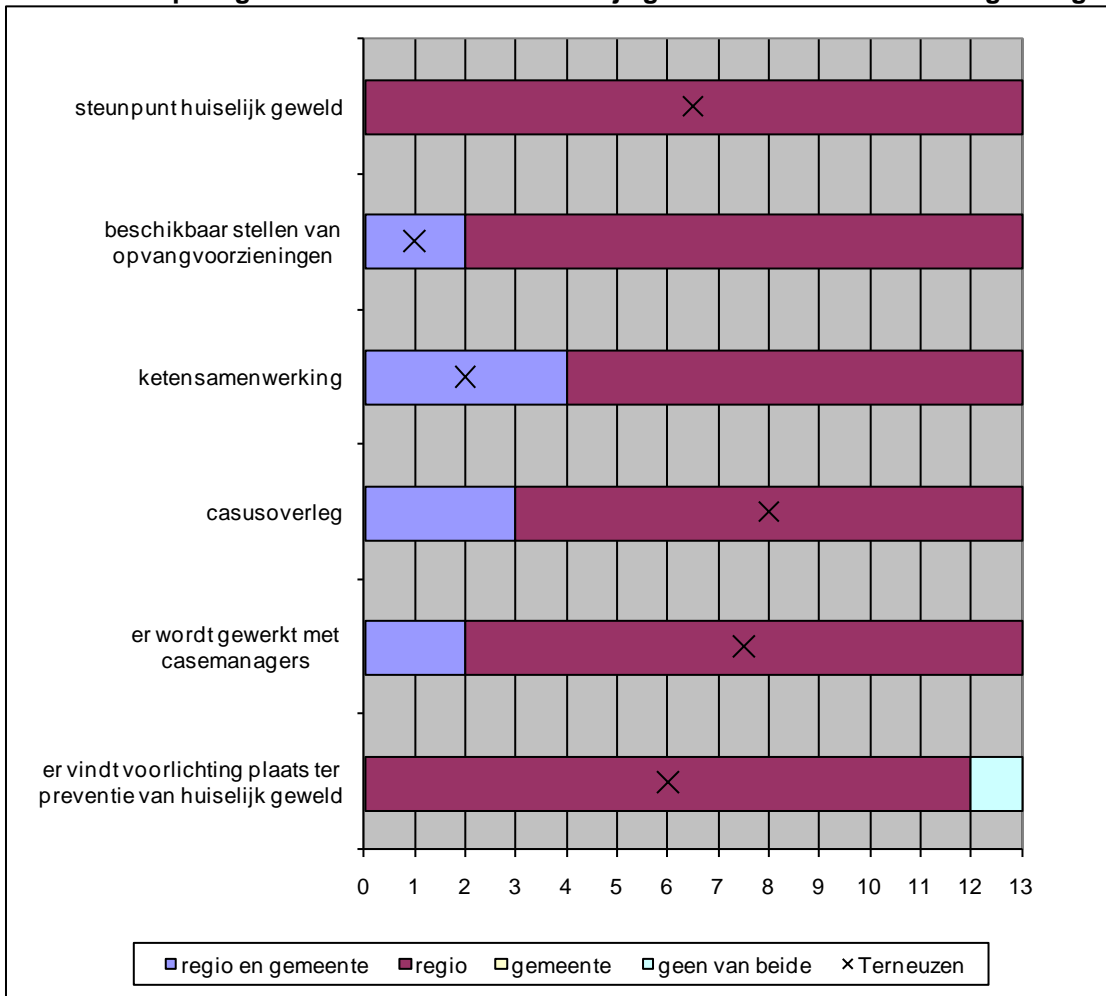

1. Bij het item 'inkomensgrenzen waarboven eigen bijdrage wordt verhoogd' gaat het niet om de eigen bijdrage, maar om het toetsingsinkomen. Het toetsingsinkomen is gelijk aan die in het Besluit maatschappelijke ondersteuning of wordt hoger vastgesteld door de gemeente

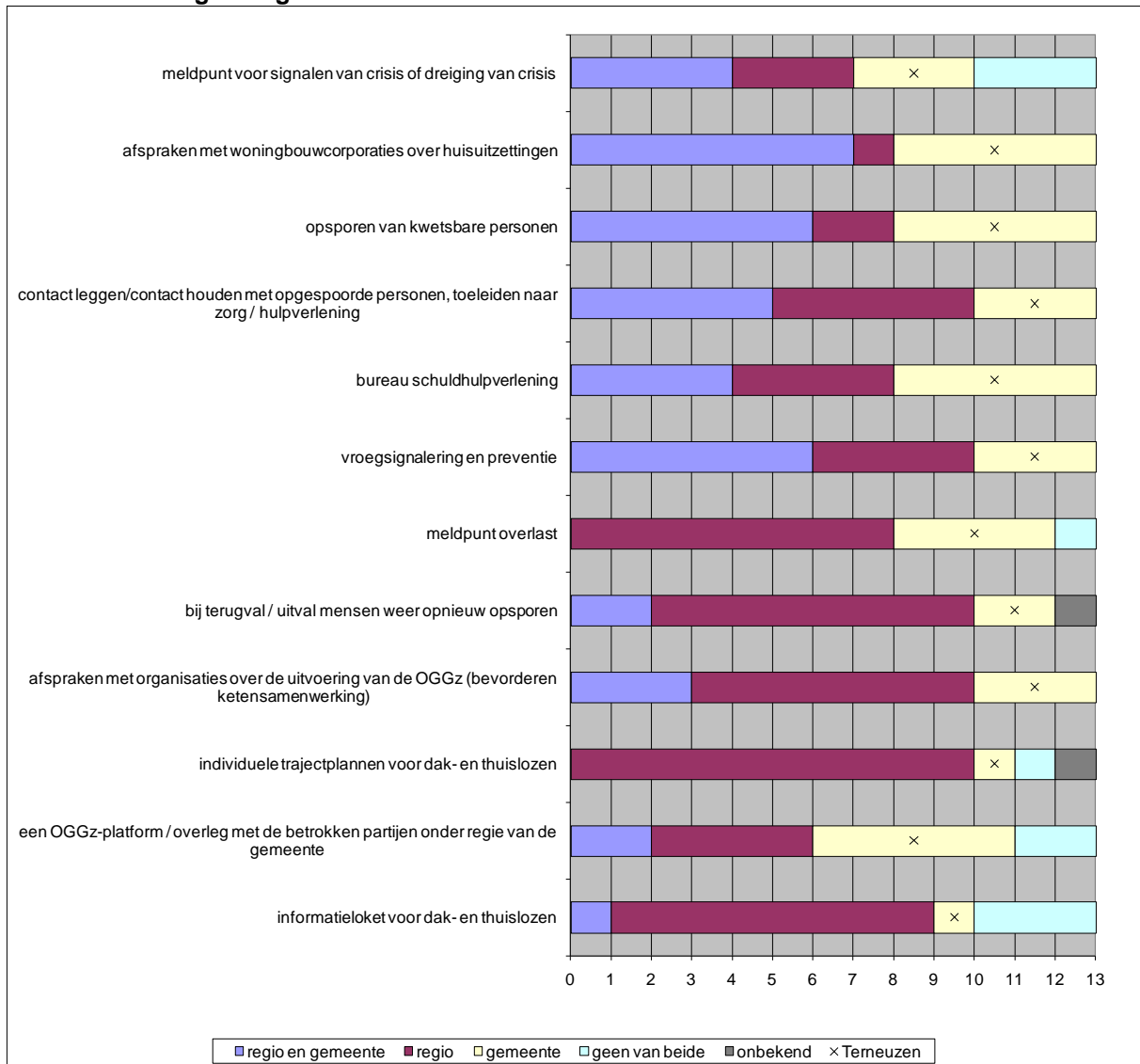
14. Zijn er in de gemeente (of regio waartoe de gemeente behoort) voldoende plaatsen voor de maatschappelijke opvang of vrouwenopvang?

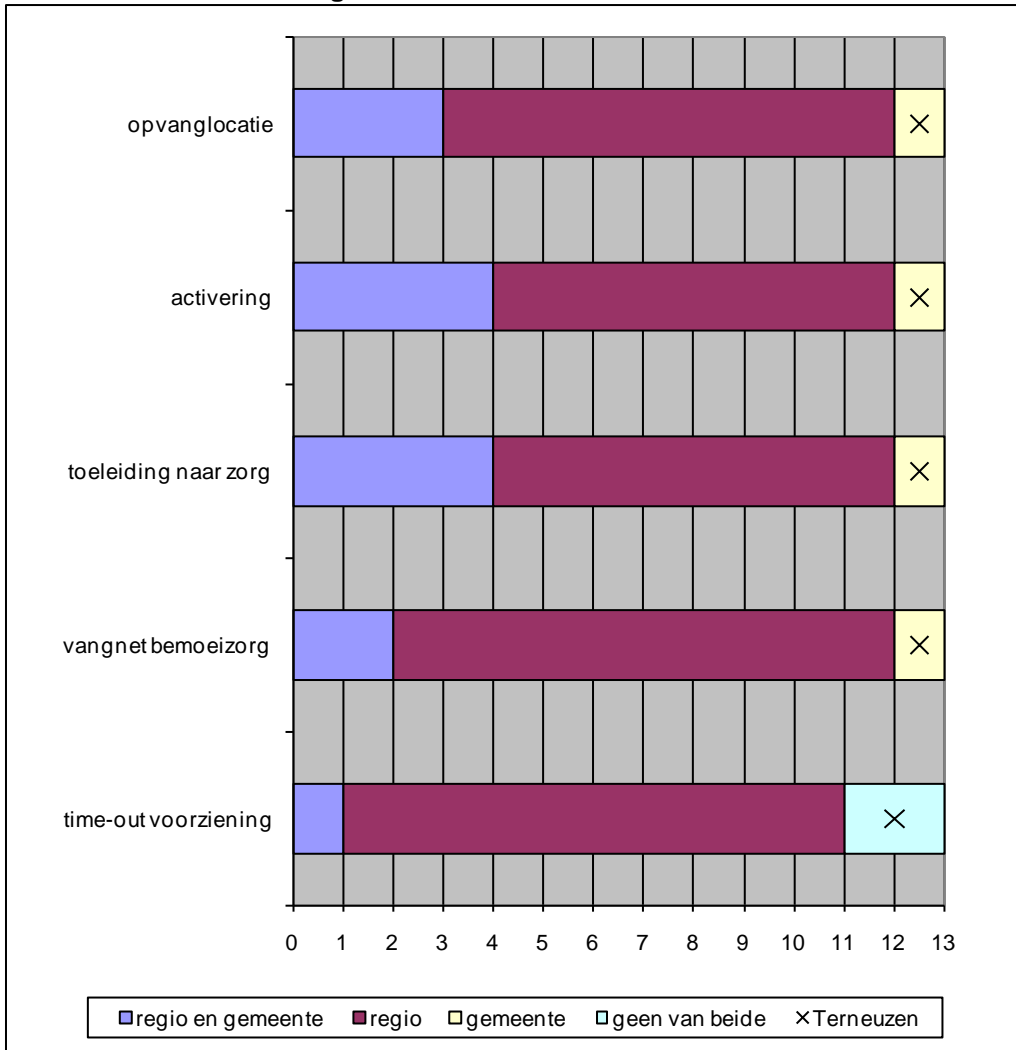
15. Welke activiteiten onderneemt de gemeente en/of de regio waartoe de gemeente behoort, om vrouwenopvang te bevorderen en om huiselijk geweld te voorkomen en tegen te gaan?

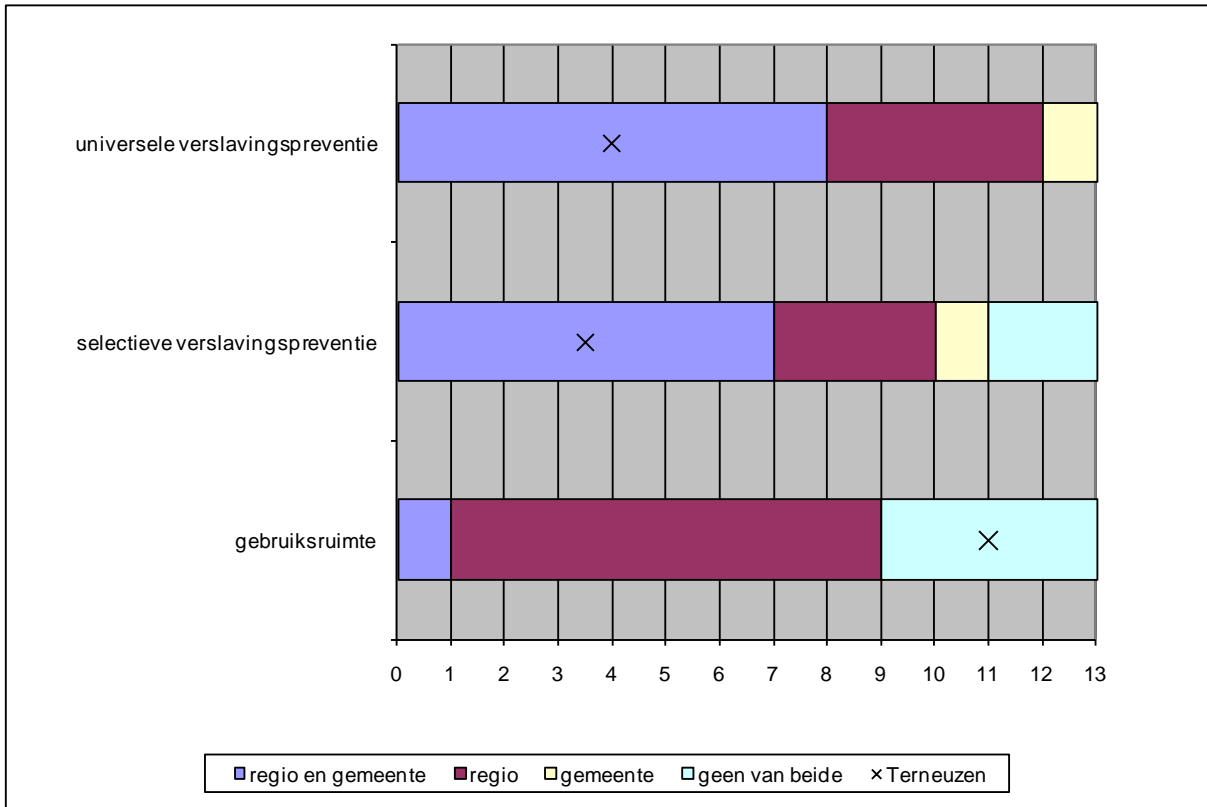
16. Welke activiteiten onderneemt de gemeente en/of de regio waartoe de gemeente behoort, om de openbare geestelijke gezondheidszorg (OGGz) te bevorderen en om dak- en thuisloosheid tegen te gaan?

17. Welke ondersteuning en / of faciliteiten biedt de gemeente en/of de regio waartoe de gemeente behoort, voor de maatschappelijke zorg voor verslaafden en voor de beperking van de overlast door verslaving?

18. Welke activiteiten biedt de gemeente en/of de regio waartoe de gemeente behoort, op het terrein van verslavingsbeleid?

19. Hoeveel uitgaven (in Euro) heeft de gemeente naar schatting in het voorgaande jaar uitgegeven aan de uitvoering van de Wmo voor de volgende IV3-functies?

